

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА ДЕЯКИХ КРАЇН СВІТУ

Лонь Д. С.¹, Ольвінська Ю. О.²

1 – студент, кафедра статистики,

2 – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Лонь Д. С., Ольвінська Ю. О. Порівняльний аналіз доходів населення України та деяких країн світу. У статті досліджено структуру джерел грошових доходів населення за даними обстеження матеріального стану домогосподарств. Проведено порівняльний аналіз прожиткового мінімуму в Україні з рівнем оплати праці в США та країнах Європи. Приділено увагу показникам нерівності у доходах 10% найбагатших та 10% найбідніших країн світу за індексом «Джині».

Ключові слова: дохід, диференціація доходу населення, прожитковий мінімум, оплата праці, мінімальна заробітна плата, ринкові реформи, економічна криза.

Лонь Д. С., Ольвінська Ю. О. Сравнительный анализ доходов населения Украины и некоторых стран мира. В статье исследована структура источников денежных доходов населения по данным обследования материального состояния домохозяйств. Проведен сравнительный анализ прожиточного минимума в Украине с уровнем оплаты труда в США и странах Европы.

Ключевые слова: доход, дифференциация дохода населения, прожиточный минимум, оплата труда, минимальная заработная плата, рыночные реформы, экономический кризис.

Lon D. S., Olvinskaya J. O. Comparative analysis of incomes of the population of Ukraine and some countries of the world. In the article is considered the structure of sources of cash income according to a survey of household financial status. A comparative analysis of the living wage in Ukraine is conducted of the level of pay in the US and Europe. Attention is paid to indicators of inequality in incomes of the richest 10% and 10% of the world's poorest countries with an index of «Gini».

Keywords: income, income differentiation, cost of living, wages, minimum wages, market reforms, economic crisis.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Лонь, Д. С. Порівняльний аналіз доходів населення України та деяких країн світу [Текст] / Д. С. Лонь, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 2 – Одеса, ОНЕУ. – 2016. – С. 196 – 204.

Постановка проблеми. Одним з найбільш вагомих факторів занепаду країни залишається низький рівень життя населення, а також суттєве поглиблення регіональної диференціації їх доходів. Сучасні дослідники підкреслюють, що соціальними наслідками після проведення ринкових реформ в Україні, стало зниження рівня життя основної маси населення, а соціально-економічні трансформації, які відбуваються в Україні, супроводжуються зростанням нерівності в розподілі результатів економічної діяльності. На сьогоднішній день соціальні наслідки зниження життєвого рівня населення є настільки значимими, що загрожують порушенням соціально-економічної стабільності у державі.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Свій внесок у розробку проблеми диференціації доходів населення в Україні здійснили вітчизняні науковці, серед яких варто відзначити В.С. Заяць, Г.С. Кваснікова, А.В. Саввова, А.Н. Гвелесіані, М.І. Долішнього, А.Колота, В. Мандибуря, А. Ревенка, Ю. Саєнка та ін. Вище окреслені проблеми досліджувалися та знайшли своє висвітлення у працях зарубіжних вчених, зокрема, Н. Абакумової, С. Анікієва, Н. Каквані, В. Майєра, Б. Мілановича, Н. Ферейри та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Питанням забезпечення гідного рівня життя населення присвячена вагомá частина наукових праць та досліджень. Науковці сучасності розглядають дану тематику під різними кутами зору, досліджуючи причини бідності, нерівності у розподілі доходів, приділяють увагу межі бідності та прожитковому мінімуму. Проте сучасні економічні тенденції в Україні вимагають поглибленого вивчення даної проблеми, що передбачає посилення концентрації уваги на проведенні комплексної оцінки сучасного стану доходу населення України та його диференціації з співставленням розміру прожиткового мінімуму та заробітної плати з країнами Європи та США.

Мета статті полягає у проведенні всебічного дослідження доходів населення України, а також аналізі рівня прожиткового мінімуму, реально-го рівня оплати праці та порівнянні отриманих результатів із країнами Європи та США.

Вклад основного матеріалу дослідження. Диференціація доходів населення є одним з найважливіших соціально-економічних показників, вона характеризує міру нерівномірності розподілу матеріальних і духовних благ між членами суспільства. Велика різниця у доходах впливає в першу чергу на соціальне його життя, розшаровує людей за статусами і класами. Саме для того, щоб пригальмувати ці негативні тенденції, в першу чергу необхідно здійснити комплексний аналіз диференціації доходів населення. Згідно опрацьованих джерел, можна виділити декілька причин, які пояснюють нерівність доходів: різні інтелектуальні і фізичні здібності, різні рівні освіти та кваліфікації, професіональні навички та здатність до ризиків, монополізм на ринку товарів та послуг, вдачаю та зв'язками [1, с. 16]. Поняття «дохід» є над-

звичайно розповсюдженим і широко застосовуваним у теорії та практиці ведення бізнесу. У різні періоди розвитку економічної думки категорія «дохід» була об'єктом ґрунтовного вивчення та розглядалася як на мікро-, так і на макрорівнях представниками різних наукових шкіл. Сучасне трактування категорії «дохід» значно модифікувалося, проте до цього часу не набуло стійкого значення, оскільки в економічній літературі, довідникових виданнях, нормативних документах відсутня єдність підходів до його тлумачення. Найпоширенішим є визначення доходу, наведене в українській Економічній енциклопедії: дохід – це грошові та інші цінності, одержані в результаті певної діяльності; результат виробничо-господарської діяльності, отриманий як різниця між вартістю реалізованої продукції й послуг та витратами [2].

Формування грошових доходів населення здійснюється за рахунок оплати праці робітників, виплат із соціальних фондів (соціальних трансфертів), підприємницьких доходів, доходів від власності, від особистого підсобного господарства та індивідуальної трудової діяльності, інших доходів (аліментів, гонорарів, спадщини, благодійної допомоги тощо). Для того щоб дослідити диференціацію доходів населення України в умовах всебічної сучасної кризи вітчизняного суспільства, необхідно розуміти кризу взагалі і економічну кризу зокрема як явище, яке несе великий вплив як на економіку держави загалом, так і на економічну діяльність кожного громадянина.

Сьогодні для українського суспільства характерними є три види кризи, кожна з яких чинить великий вплив на життя громадян і, зокрема, на їхні доходи:

- духовна криза. Українське суспільство сьогодні пронизано корупцією, хабарництвом, обманом, насиллям, злочинністю, тероризмом, торгівлею наркотиками, і як результат – брак людської гідності;
- політична криза. Українській державі дуже не вистачає висококваліфікованих, освічених і чесних політиків, які рішуче проводили б реформи і робили б все можливе для покращення життя громадян;
- економічна криза. Найважливіша фаза економічного циклу, в якій відбувається глибокий розлад економічної системи і водночас – тимчасове вирішення її суперечностей [3].

Розглянемо економічну кризу, її причини, вплив на економіку України більш детально. Сучасна світова економіка пережила глибоку фінансову кризу, яка значною мірою визначила хід економічного розвитку, в тому числі і в нашій державі. Україна доволі швидко увійшла в кризову ситуацію, хоча спочатку здавалося, що її економіка зможе легко пережити світову фінансово-економічну кризу, оскільки вона меншою мірою інтегрована у світовий економічний простір. Проте криза в країні набула особливої гостроти. Це виявило структурні, економічні, фінансові, політичні проблеми в українській економіці. За таких умов надзвичайно актуальним є виявлення глибинних причин фінансово-економічної кризи

та пошук найбільш адекватних для вітчизняної економіки антикризових заходів. Уповільнення темпів росту економіки, інфляція та зниження курсу національної валюти, ріст безробіття свідчать про кризову ситуацію в Україні. Передумови теперішньої кризи сформувалися ще до 2008 р., насамперед це зумовлено було ліберальною політикою уряду. Рекомендації західних експертів, які не завжди вірно розуміли реалії перехідної економіки в Україні, сприймалися нашою владою некритично і реалізувались непрофесійно. Розвиток економіки відбувався стихійно. Базовою причиною кризи стало вичерпання можливостей промислової бази та промислової інфраструктури, сформованих ще в роки СРСР. Моральне і фізичне зношення виробничих фондів зумовило зниження продуктивності праці, а отже, і загальної ефективності економіки. Саме стан виробничих потужностей і відсутність необхідних капіталовкладень в їх модернізацію протягом більше як 20 років обумовили відставання в промисловому і технічному розвитку [4].

Економічна криза несе безпосередній великий вплив також на доходи населення та їх диференціацію. Розглянемо структуру джерел грошових доходів населення за даними вибіркового обстеження матеріального стану домогосподарств за III квартал 2013 та 2014 рр., які представлені у таблиці 1 [5].

Таблиця 1

Доходи домогосподарств

Доходи домогосподарств	Разом всі домогосподарства			
	2013 рік		2014 рік	
	млн грн.	%	млн. грн.	%
Оплата праці	152 541	39,9	158 911	40,0
Прибуток на змішаний дохід	75 210	19,7	83 696	21,1
Доходи від власності (одержані)	19638	5,1	23 516	5,9
Соціальні допомоги та інші одержані поточні трансферти	134 735	35,5	130 637	33,0
Грошові доходи, разом	382 124	100,0	396 760	100,0

З таблиці видно, що найбільшу питому вагу у 2013 р. в загальній структурі грошових доходів займають такі показники, як оплата праці та соціальні допомоги. Така ж тенденція спостерігається і в 2014 р. Найменшу ж частку у доходах населення становлять доходи від власності, прибуток та змішаний дохід. Наявний дохід, який може бути використаний населенням на придбання товарів та послуг, збільшився на 4,4%, а реальний наявний, визначений з урахуванням цінового фактора, зменшився на 9%. Наявний дохід у розрахунку на одну особу за III квартал 2014 р. становив 7 400 тис. грн., що на 331,6 грн. більше, ніж у відповідному періоді 2013 р. Але, незважаючи на це, в Україні продовжує зростати

бідність. За результатами останніх соціологічних опитувань тільки 2% дорослого населення України вважають себе багатими, майже 8% зараховують себе до середнього класу, а решта самоідентифікуються як бідні. Такі показники не є дивиною, якщо подивитись на рівні прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати в Україні. Прожитковий мінімум на працездатну особу на даний час в Україні становить, як і в 2014 р., 1218грн. Лише з 1 грудня він збільшиться на 13% – до 1330 грн. (для порівняння: прожитковий мінімум у 2011 р. – 953 грн., у 2012 р. – 1095, у 2013 р. – 1176, у 2014 р. – 1218, у 2015 р. – 2018 грн.). Але, як бачимо, цифри свідчать, що такий прожитковий мінімум не забезпечить людям нормальний рівень життя при сьгоднішніх ринкових цінах на товари споживання та комунальні послуги [5].

Рис.1 Прожитковий мінімум в Україні

Вагомий вплив на поведінку домогосподарств на ринку праці має рівень оподаткування фонду оплати праці підприємств та доходів домашніх господарств. У 2012 р. податкове навантаження на працю у вітчизняній економіці становило 1,62, що значно вище відповідних показників у США, Канаді, Японії, Великобританії. Серед різних видів податкових платежів навантаження на працю складало: 2009 р. – 10,5%, 2010 р. – 10,7%, 2011 р. – 11,3%, 2012 р. – 10,9%, 2013 р. – 10,6% [6, с. 289]. На основі проведеного аналізу ми можемо стверджувати, що значення цього показника для України є високим, значно перевищуючи рівень більшості країн ОЕСР.

На рівень життя домогосподарств впливає наявність особистих підсобних господарств. Станом на 2013 р. земельні ділянки мали у своєму користуванні 54% домогосподарств, у містах – 35%, на селі – майже всі домогосподарства. Так, попри малу територію, що оброблялася особистими селянськими господарствами та ОПГ – вони виробляли 54%

сільськогосподарської продукції: 50,5% у рослинництві та 59,7% у тваринництві. Худобу, птицю і бджіл утримували 29% домогосподарств, у містах – 9%, на селі – 76% домогосподарств [7, с. 11]. Такі дані відображають недостатньо ефективну діяльність домогосподарств в особистих підсобних господарствах та суттєвий вплив на збільшення їхнього доходу.

Офіційної статистики щодо майнового розшарування немає, проте нині експерти говорять про те, що різниця між доходами найбагатших та найбідніших в Україні складає щонайменше 40 разів. За підрахунками сукупні активи 100 найзаможніших українців складають 61% річного ВВП країни, тоді як сотня найбагатших росіян володіє лише третиною російського ВВП. «Середня зарплата в Україні на 2014 р. – 280 доларів. Це означає, що людині з таким доходом треба пропрацювати понад 13 тис. років, щоб потрапити до Золотої сотні. А для того аби очолити рейтинг, їй довелося б терпіти 7,6 млн. років, тоді як ще два роки тому було б достатньо і 3,5 млн. років», – пише «Кореспондент». А по теперішньому курсу валют знадобиться значно більше.

Загалом, за методологією ООН, кожен четверо з п'ятьох українців є бідними, виживаючи на менше, ніж 14 доларів на день, які у розвинених країнах вважаються межею бідності. За загальними оцінками дослідників, заможні українці акумулюють приблизно 85% всіх заощаджень у банківській системі, 57% грошових доходів, 92% доходів від власності й 96% видатків на покупку валюти. Так, станом на 1 травня 2013 р. Міністерство доходів та зборів за результатами кампанії з декларування доходів та майнового стану зареєструвало 3770 офіційних мільйонерів, та чотирьох мільярдерів.

На перший погляд, статистичні свідоцтва про високу рівність доходів українців виглядають дуже авторитетно. За даними ООН, частка 10% найбагатших українців у сукупному доході становила близько 22,5%, а 10% найбідніших – 3,8%. Розрив може здатися великим – багаті отримують в шість разів вищий дохід, ніж бідні, проте в більшості країн цей розрив ще більший. Навіть у відомій своєю щедрою соціальною підтримкою Швеції він дорівнює 6,2, тобто трохи більше, ніж в Україні. В таких країнах Східної Європи, як Польща та Латвія, співвідношення між доходом 10% найбагатших та 10% найбідніших рівне, відповідно, 9 та 10,3, тобто значно вище, ніж в Україні. В Росії цей показник ще вище – 11. Навіть державно-капіталістична Білорусь, в якій майже відсутній великий приватний бізнес, має співвідношення доходів між найбагатшими та найбіднішими на рівні 6,1, що вище за Україну. Згідно з офіційними даними, Україна є країною з дуже високою рівністю доходів.

Проте співвідношення доходів найбагатших та найбідніших є не найкращим показником, адже воно не враховує доходи 80% населення, що не належить до цих двох категорій. Для більш ретельного порівняння використовується так званий індекс «Джині».

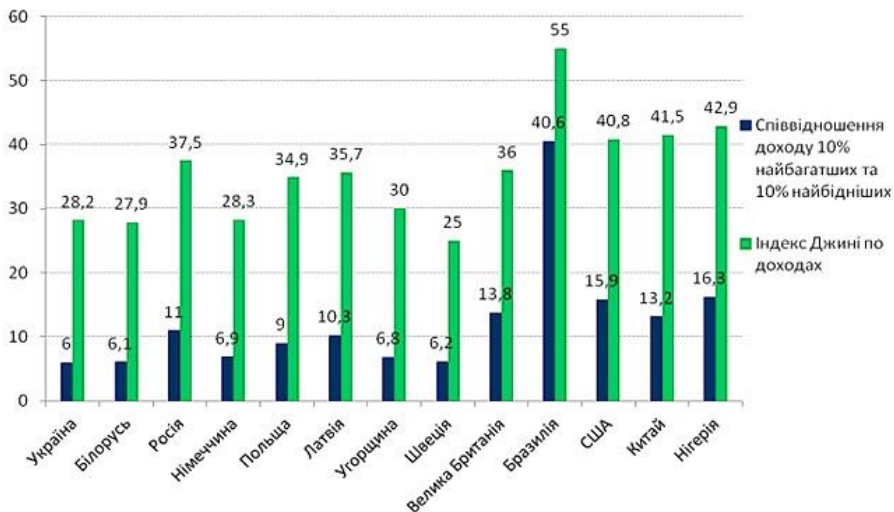

Рис.2 Показники нерівності по доходах деяких країн світу

В 2009 р. індекс «Джині» в Україні був 28,2 – трохи вище за Швецією (25) та Білорусь (25,82) й дуже близький до Німеччини – 28,3. Проте в більшості інших європейських країн цей показник все одно вищий. На фоні своїх польських та російських сусідів з їх індексами «Джині», відповідно, 34,9 та 37,5, Україна виглядає країною з достатньо високою економічною рівністю. В 2011 р. цей коефіцієнт зменшився до 27 одиниць, а в 2012 р. знову становив 28 одиниць. Проте чи можна довіряти в цьому питанні офіційним цифрам? Адже саме за ними розраховує свої показники ООН. Всім нам добре відомі такі українські реалії, як виплата заробітної плати «в конвертах» та мінімізація офіційного прибутку бізнесом. Причиною цього є репресивна податкова система, неадекватно високі пенсійні збори з заробітної плати, сьогоденні військові збори та інші проблеми, які створює для приватного сектора держава. Також диференціація має об'єктивні причини, якими є різні фізичні та розумові здібності членів суспільства, рівень освіти та професійної підготовки, нерівність володіння власністю, здатність до ризику, монополізм на ринку товарів і послуг, кількість членів родини та її віковий склад. Але основною причиною диференціації є відсутність справедливої соціальної політики держави, неспроможність профспілок захищати інтереси як працівників, так і соціально незахищених верств населення. Поляризація доходів населення призводить до соціально-економічних протиріч, що можуть закінчитися соціальним вибухом. З іншого боку, така диференціація доходів підриває стимули до праці, знижує її ефективність, відповідно, знижується

ефективність суспільного виробництва та знижуються темпи економічного розвитку країни [9].

У структурі витрат населення протягом 2009–2013рр. спостерігалось домінування витрат на придбання товарів і послуг, наприклад, у 2009 р. ця стаття витрат у загальній структурі витрат і заощаджень становила 79,3%, що на 6,7% менше в порівнянні з 2013 р. (у 2013 р. – 86%) [10, с. 344]. Отже, доходи населення спрямовуються передусім на споживання, і, як наслідок, відбувається зменшення інвестиційної активності домашніх господарств. Показниками, які характеризують заощадження домашніх господарств, є нагромадження нефінансових активів і приріст фінансових активів, що становили в 2013 р. 4,6% від структури витрат і заощаджень населення, в тому числі: 1,7% це – нагромадження нефінансових активів і 2,9% – приріст фінансових активів. Необхідно зазначити, що динаміка останнього показника суттєво змінювалась з 2009 по 2013 р. Так, найнижче значення приросту фінансових активів було досягнуто в 2013р – 2,9%, у той же час як в 2009р. він становив 7,8% та в 2010 р. зріс на 4,3% і досяг свого максимального рівня 12,1% [11, с. 46]. Це свідчить про зменшення заощаджень домогосподарств протягом останніх років [8, с. 67].

Висновки. Слід підкреслити, що останніми роками в Україні триває інтенсивний процес перерозподілу загального обсягу грошових доходів на користь високоприбуткових груп на тлі скорочення частки доходів найбідніших верств населення. Ступень нерівності доходів в країні не має аналогів серед європейських країн. Сучасна ситуація у сфері доходів характеризується великим накопиченням соціальної напруги, зниження якої можливе за рахунок створення державою умов для належного забезпечення якості життя населення [9].

Зважаючи на все вищесказане, слід зауважити, що в Україні існує досить значна диференціація доходів населення, тому подолати її буде надзвичайно важко, але можливо, якщо провести грамотну економічну та соціальну політику. А для цього повинен в першу чергу настати мир на сході нашої країни, позбавити влади олігархів, здійснити реальну статистичну оцінку нерівності у доходах, адже офіційна оцінка нерівності не відображає реального стану справ, оскільки не враховує незадекларованих грошових доходів, неформальної економіки й неформальних доходів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бесчастна Д.О., Овчаренко К.С., Ткаченко І.О. Статистична оцінка диференціації населення України за рівнем його доходів у сучасних умовах / [Д.О. Бесчастна, К.С. Овчаренко, І.О. Ткаченко] // Економіка і фінанси. – 2014. – № 5. – С. 15–21.

2. Економічна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://studentbooks.com.ua>.

3. Маринovich М.Б. Криза моральності / М.Б. Маринovich. – К. : Український тиждень, 2010.

4. Скорик Г.І. Сучасна економічна криза в Україні: передумови, прояви і ризики / Г.І. Скорик, В.В. Барінов // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. – 2010. – Вип. 4. – С. 161–165.

5. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

6. Ватаманюк З., Панчишин С., Ватаманюк О., Кузик О. Економічна теорія: вступ, макроекономіка, мікроекономіка : [навч. посіб.] / [З. Ватаманюк, С. Панчишин, О. Ватаманюк, О. Кузик] ; за ред. З.Г. Ватаманюка та О.З. Ватаманюка. – Львів : ІнтелекТЗахід, 2008. – 540 с.

7. Доходи та витрати населення України за 2012 р. // Державна служба статистики України – 2013. – № 02/2-20/120 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

8. Кобзар О.О. Опалько В.В. Аналіз економічної діяльності домогосподарств, як суб'єктів ринкової економіки в Україні / О.О. Кобзар В.В. Опалько // Економічні студії. – 2015. – № 2(06). – С. 65–69.

9. Фаріон М.М. Диференціація доходів населення України: сучасні реалії / М.М. Фаріон // Наука й економіка. – 2014. – Вип. 3. – С. 255–261.

10. Гладун О.М. Домогосподарство як елемент економічної системи / О.М. Гладун // Наукові записки університету «Києво-Могилянська академія». – К. : КМ Академія, 2003. – Т. 22. Ч. II «Суспільні науки». – С. 342–345.

11. Вдовиченко А. Визначення детермінантів заощаджень та споживання населення України на основі емпіричного дослідження / А. Вдовиченко // Економіка України. – 2009. – № 9. – С. 40–52.

12. Самотоєнкова О. В. Соціальна статистика: навчальний посібник / О. В. Самотоєнкова, Ю. О. Ольвінська. - Одеса: ОДЕУ, 2009. – 102 с.

13. Ольвінська Ю. О. Проблеми соціально-економічного розвитку країн Євросоюзу / Ю. О. Ольвінська // Наукові проблеми господарювання на макро-, мезо- та мікроекономічному рівнях: Міжнародна науково-практична конференція (Одеса 22-23.04.2015). – Одеса: ОНЕУ, 2015. – С. 18-21.

14. Вітковська К. В., Підгорний А. З. Моніторинг диференціації рівня доходів населення на регіональному рівні // А. З. Підгорний, К. В. Вітковська. - Формування ринкових відносин в Україні. – 2013.- №9/1(148). – С. 62-65.

15. Милашко О.Г. Оцінка диференціації витрат населення – одного з індикаторів життєвого рівня / О.Г.Милашко // Вісник соц.-ек. досліджень: збірник наукових праць. Вип.19 / гол. ред. М.І.Зверяков, ОДЕУ. – Одеса, 2005. – С.182-187.

16. Вітковська К. В. Оцінка диференціації регіонів України за рівнем життя / К. В. Вітковська // Науковий вісник ОНЕУ. Всеукраїнська асоціація молодих науковців. – Науки: економіка, політологія, історія. - 2015. - № 3(210). – С. 28–41.